

SADRŽAJ

1. Uvod.....	2
2. Devijantnost i teorija etiketiranja.....	3
3. Korijeni teorije etiketiranja.	
3.1. Intelektualni korijeni.....	5
3.2. Društvena reakcija- E.M. Lemert.....	8
4. Teorije etiketiranja i mentalne bolesti.....	10
4.1. Erving Goffman (1922-1982).....	12
5. Teorije etiketiranja u kriminalu.....	14
6. Moderne teorije etiketiranja	
6.1. Katzova teorija moralnog zavođenja.....	16
6.2. Braithwaitova teorija "reintegrirajućeg posramljivanja".....	19
7. ZAKLJUČAK.....	20
8. Literatura.....	21

1. UVOD

Teorija etiketiranja vrlo je važna sociološka teorija koja se počela intenzivno razvijati 60-ih godina prošloga stoljeća. Također, vrlo važno mjesto zauzima i u području kriminologije upravo zbog toga što nam daje odgovore na pitanja koja se tiču ljudskog ponašanja kao npr. zašto se ljudi ponašaju na određeni način u prilikama kada društvo odbaci pojedinca i pripíše mu određenu stigmatu tj. ETIKETU.

U ovom seminaru nastojale smo dati povijesni pregled razvoja same teorije etiketiranja te se osvrnuti na njene glavne predstavnike kao što su Lemert, Becker, Erikson te mnogi drugi. Isto tako pokušale smo ukratko izložiti glavna istraživanja koja se tiču same teorije te na taj način dočarati njen potpuni razvitak od samih početaka sve do današnjih vremena i samim time istaknuti njenu važnost među teorijskim konceptima.

2. Devijantnost i teorija etiketiranja

Mi smo društvo koje provodi etiketiranje. Teorija etiketiranja je proces kojim neki ljudi bivaju označenima devijantnima. Iz kojeg razloga? Na to pitanje teško je odgovoriti, zbog same složenosti i kompleksnosti društva u kojem se nalazimo. Preuzimanje te etikete kao svoje vlastite, leži u samoetiketiranju, odnosno uzimanja određene uloge pojedinca kao svoje u društvu u kojem se on nalazi. Možemo konstatirati da je današnji svijet u nekim pogledima previše materijalistički orijentiran, te samim pomanjkanjem moralnosti, neki pojedinci bivaju negativno etiketirani. Činjenica je da, neka ponašanja uvijek u sebi nose negativnu konotaciju i zbog toga se negativno reflektiraju na socijalni i osobni identitet onih koji su u njih uključeni. Biti pravedan, biti moralan ključna je uloga u pokušaju da na drugi način sagledavamo ponašanja drugih. "Labeling" ili teorija etiketiranja spada u razvojne koncepcije, uglavnom usmjerene socijalnoj psihologiji devijantnosti, a bavi se pretpostavkom devijantnosti na individualnoj i malim grupnim razinama (Zvonarević, 1981:667). Da bismo mogli iznositi osnovne postavke i zagovornike teorije etiketiranja, potrebno je definirati pojam devijantnosti, devijantnoga ponašanja. Devijantno ponašanje je sveprisutna društvena pojava, što znači da nema društva u povijesti i danas koje ne poznaje devijantnost. Nasuprot tome, jednako je prošireno nesuglasje o tome što je devijantno, a što normalno. Devijantnost je relativna, što znači da ne postoji apsolutni način da se definira devijantan čin. Devijantnost se može definirati samo u odnosu na neki određeni standard, a nema standarda koji bi bili fiksni ili apsolutni. Kao takva, devijantnost varira od vremena do vremena ili od mjesta do mjesta (Haralambos, 1980:391).

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com